

som Stationsbud ved Vejle Station, men maatte stadig søge Læge, fordi Armsaaet ikke vilde heles. Den 1ste Juli 1899 blev han affødiget uden Erstatning eller Understøttelse. Andrageren er Enkemand med 2 Børn og 34 Aar gammel. Paa Grund af sin Invaliditet er han ude af Stand til at forsørge sig og Børnene.

Paa to Ansøgninger til Ministeriet om Pension har han modtaget Afslag.

Udvalget gør ikke Indstilling.

II. Fra fhv. Kontorchef ved Statsbanerne L. B. N. Krageballe om Tillæg til Pension. (Indbragt den 13de Oktober 1900 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, Trier.)

Andrageren har under 28de Juni d. A. indgivet et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om et Tillæg til sin Pension, men har i August modtaget aflaaende Svar. Han henvender sig derfor til Folketinget og bemærker følgende: Den 1ste April 1893 blev han affødiget som Kontorchef efter en Tjeneste ved de sjællandske Baner og Statsbanerne i over 39 Aar og var da endnu i fuld Arbejdsstyrke. Han nød ingen Benefice ved sin Afgang hverken i Form af Titel eller Orden, hvad der ellers er Skik ved velkjente Embedsmænds Afgang, og det uagtet han havde indtaget temmelig fremskudte Stillinger ved Banerne som Chef for Sekretariatet i 23 Aar og som Chef for de sjællandske Baners statistiske Kontor i 6 Aar og endelig som staaende til Disposition for Generaldirektoratet til Udførelse af særlige Hverv i 7 Aar, i hvilken sidste Egenstaf han bl. a. udarbejdede en Kodifikation af samtlige Cirkulærer og Ordre, der ere udstedte fra 1856 til 1885. Da han ikke har udstøet den kollegiale Velgørenhed ved at bekendtgøre 25 eller 35 Aars Jubilæum, har han ikke som saa mangen Drager eller Portner hidt og her faaet nogen Ekstraindtægt af dutatshldte Pokaler.

I saa dyre Tider som de nuværende er det haardt for Andrageren at se sin Pension, 3,200 Kr., Aar for Aar synke i Værdi. For ikke at gøre Gæld har han maattet finde sig i at indskrænke sine Fordringer til Livet betydeligt, saa at den Fod, hvorpaa han lever, utvivlsomt staar under mangen Tømmer- eller Mursvends, ja under mange Arbejdsmands Livsvilkaar. Han spiser f. Eks. strabet Margarine til Brødet.

Andrageren henviser til, at da de sjællandske Fernbaners Embedsmænds og Betjentes Pensionsskasses Midler i 1894 eller 1895 overgik til Staten, var der et Overskud af henved 3 Millioner Kr., hvilket Overskud nu sikkert vil være rigeligt 4 Millioner Kr. Staten kunde saaledes være vel-tjent med at overtage en saa rig Kasse mod at udrede Pensionerne, og da Beslutningen om Transaktionen blev vedtagen af kun Halvdelen af Pensionsskassebestyrelsens Medlemmer, idet kun Embedsmændenes men ikke Betjentenes Repræsentanter (3 fra hver Klasse) vare tilfaldte, maa denne Transaktion formentlig ogsaa kunne kaldes ulovlig. Havde Kassen nu været i Bestyrelsens Hænder, maatte der have været taget Bestemmelse om Udbetaling af periodiske Bonusbeløb til de pensionsnydende, der for største Delen ere saa knapt aflagte, at de haardt kunne trænge til et saadant Tillæg. Nu er Kassen imidlertid i Statens Hænder, og det bliver altsaa Staten, der skulde træffe Bestemmelse om Bonus, uden at man derfor kunde tale om en „stor og god Handling“. Det tager sig besynderligt ud, at Kассens Formue bruges til Udgifter, der ere Kassen uvedkommende. Kassen er flere Tusinde Gange rig nok til at bevilge Andrageren det lille Tillæg til Pension, hvorefter han andrager.

Andrageren er 71 Aar, har Hustru og 4 voksne uforsørgede Børn og ønsker et Tillæg til Pensionen af 800 Kr., o: Halvdelen af Forskellen mellem hans Pension og den Gage, han oppebar som Kontorchef.

Som Bilag følger foruden Ministeriets Svarskrivelse et Nummer af „Politiken“ for 1896, hvori der findes en Artikel af Andrageren om den ovennævnte Pensionsskasse, og en Pjece: „Danst Fernbanebestyrelse“, 1897, samt en Attest fra Djenlæge Michael Larsen, hvorefter fremgaar, at Andrageren lider af den graa Stær paa begge Øjne.

Udvalget gør ikke Indstilling.